

24. Heden zult u met Mij in het paradijs zijn

(Lukas 23:42-43) 42 En hij (een van de misdadigers) zei tegen Jezus: Heere, denk aan mij, als U in Uw Koninkrijk gekomen bent. 43 En Jezus zei tegen hem: Voorwaar, zeg Ik u, heden zult u met Mij in het paradijs zijn.

(Alle aanhalingen uit de Herziene Statenvertaling)

Inleiding:

Jezus levensloop op aarde heeft veel gemeenschappelijk met het verhaal van Jozef. Jozef was buitengewoon geliefd bij zijn vader:

(Genesis 37:3) 3 Israël (Jacob) had Jozef meer lief dan al zijn andere zonen, want hij was voor hem een zoon van zijn ouderdom. Ook liet hij een veelkleurig gewaad voor hem maken.

Ook Jezus is als Zoon buitengewoon geliefd bij Zijn Vader:

(Markus 1:11) 11 En er kwam een stem uit de hemelen: U bent Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!

Jozefs vader stuurt hem – met volledige instemming - naar zijn eigen kinderen:

(Genesis 37:13-14) 13 Toen zei Israël tegen Jozef: Weiden je broers het vee niet bij Sichem? Ga, ik stuur je naar hen toe. Hij zei tegen hem: Zie, hier ben ik. 14 En hij zei tegen hem: Ga toch en zie de welstand van je broers en de welstand van de kudde en breng verslag aan mij uit. Zo stuurde hij hem het dal van Hebron uit, en hij kwam naar Sichem.

God YHWH stuurde Jezus eveneens – met volledige instemming - naar Zijn volk:

(Mattheüs 15:24) 24 Hij antwoordde en zei: Ik ben alleen maar gezonden naar de verloren schapen van het huis van Israël.

Thema: Wat betekent het om nu al ‘in het paradijs te zijn’?

Zowel Jozef als Jezus levensloop hebben nog meer gemeenschappelijk, we beperken ons echter in de rest van het artikel tot de twee zondaars.

De twee zondaars

Zowel Jozef als Jezus hadden te maken met twee zondaars. Jozef met de bakker en de wijnschenker, die beiden een droom hadden gehad (Gen. 40:1-12).

Het antwoord van Jozef voor de wijnschenker:

(Genesis 40:13) 13 Nog binnen drie dagen zal de farao u een hoge plaats geven, en u in uw ambt herstellen; u zult de beker van de farao in zijn hand geven overeenkomstig uw vroegere positie, toen u zijn schenker was.

De wijnschenker ontving ‘het leven’.

Het antwoord van Jozef voor de bakker was ongunstig, hij ontving ‘de dood’:

(Genesis 40:19) 19 Nog binnen drie dagen zal de farao u een hoge plaats geven: hij zal u aan een paal hangen, en de vogels zullen uw vlees van u afeten.

Gedurende Jezus marteldood hing Hij tussen twee zondaars:

(Lukas 23:39-42) 39 En een van de misdadigers die daar hingen, lasterde Hem en zei: Als U de Christus bent, verlos dan Uzelf en ons. 40 Maar de andere antwoordde en bestrafte hem: Vreest zelfs u God niet, nu u hetzelfde vonnis ondergaat? 41 En wij toch rechtvaardig, want wij ontvangen straf overeenkomstig wat wij gedaan hebben, maar Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan. 42 En hij zei tegen Jezus: Heere, denk aan mij, als U in Uw Koninkrijk gekomen bent.

Deze laatste berouwvolle zondaar ontving ‘het leven’:

*(Lukas 23:43) 43 En Jezus zei tegen hem: Voorwaar, zeg Ik u, **heden zult u met Mij in het paradijs zijn.***

We zullen eerst Jezus dood en vervolg bespreken om daarna te ontdekken wat de misdadiger precies overkwam, want Jezus had de misdadiger gezegd dat ze allebei nog diezelfde dag in het paradijs zouden zijn (Lukas 23:43).

Jezus dood en de opmerkelijke gebeurtenissen na Zijn dood

Gedurende Zijn prediking had Jezus aangegeven dat de Zoon des mensen na Zijn dood 3 dagen en nachten in het hart van de aarde zou verblijven:

*(Mattheüs 12: 40) 40 Want zoals Jona drie dagen en drie nachten in de buik van de grote vis was, **zo zal de Zoon des mensen drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde zijn.** (Johannes 2:19-21) 19 Jezus antwoordde en zei tegen hen: Breek deze tempel af en in drie dagen zal Ik hem laten herrijzen. 20 De Joden zeiden dan: Zesenzeventig jaar is aan deze tempel gebouwd, en **Ú zult hem in drie dagen laten herrijzen?** 21 Maar Hij sprak over de tempel van Zijn lichaam.*

Vlak voor Jezus stierf gaf Hij Zijn geest in volledig vertrouwen over in de handen van Zijn Vader:

*(Lukas 23:46) 45 En de zon werd verduisterd en het voorhangsel van de tempel scheurde middendoor. 46 En Jezus riep met luide stem en zei: **Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest.** En toen Hij dat gezegd had, gaf Hij de geest.*

God heeft de levensgeest van Jezus in Zijn graf (Hades) niet vergeten of verlaten:

*(Psalm 16:8-10) 8 Ik stel mij de HEERE voortdurend voor ogen; omdat Hij aan mijn rechterhand is, wankel ik niet. 9 Daarom is mijn hart verblijd en mijn eer verheugt zich, ook zal mijn lichaam veilig wonen. 10 **Want U zult mijn ziel in het graf niet verlaten, U laat niet toe dat Uw Heilige ontbinding ziet.***

Niemand anders dan de almachtige God YHWH kan de gestorven Christus opgewekt hebben:

(Handelingen 13:34) 34 En dat Hij (God) Hem uit de doden heeft doen opstaan om niet meer tot ontbinding terug te keren,;...

Ook in Handelingen hfdstk 2 wordt bevestigd dat de Zoon niet is achtergelaten in het graf en dat Zijn vlees geen ontbinding heeft gezien:

(Handelingen 2:26-27) 26 Daarom is mijn hart verblijd en mijn tong verheugt zich; ja, ook zal mijn vlees rusten in hoop, 27 want U zult mijn ziel in het graf niet verlaten en Uw Heilige niet overgeven om ontbinding te zien.

Nadat Jezus werd opgewekt door de Heilige Geest van Zijn Vader, heeft Hij gepredikt tot de engelen in Tartarus die ongehoorzaam waren in de dagen van Noach:

(1 Petrus 3:18-20) 18 Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, Hij, Die rechtvaardig was, voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen. Hij is wel ter dood gebracht in het vlees, maar levend gemaakt door de Geest, 19 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, 20 namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach....

NBV (2 Petrus 2:4) 4 Immers, God heeft zelfs engelen die gezondigd hadden niet gespaard maar hen in de Tartarus geworpen. Daar, in de diepste duisternis, blijven ze opgesloten om hun vonnis af te wachten.

Jezus prediking in hun afgrond of gevangenis heeft hoogstwaarschijnlijk ten doel gehad om afspraken te maken met deze engelen, dat hun vonnis zwaarder zal worden als zij – bij het openen van hun gevangenis gedurende de verdrukking – de mensen met het zegel van God op hun voorhoofd iets aandoen. Het is hen alleen toegestaan om alle mensen die Gods zegel niet hebben te pijnigen (Op. 9:1-12), ook hen mogen zij niet doden. Het meest logische is dat Jezus direct na Zijn dood onmiddellijk, in een oogwenk, opgewekt werd met een geestelijk lichaam:

(1 Korinthe 15:44) 44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

Hij predikte immers in Tartarus tegen onreine engelen met een geestelijk lichaam (Gen. 6:2). Het zou ondenkbaar zijn om Jezus, die in de hemel onsterfelijkheid bezat, na Zijn marteldood op aarde niet onmiddellijk op te wekken met een geestelijk lichaam. Het natuurlijke lichaam van Jezus bleef daarbij zielloos, zonder leven, achter. Wat gebeurde er met Jezus natuurlijke lichaam? Het wordt in de Schrift niet geschreven. Logisch is dat God dit lichaam heeft weggenomen om misverstanden te voorkomen.

Jezus had een gebod of mandaat van Zijn Vader ontvangen

Jezus heeft vrijwillig Zijn leven voor ons gegeven, maar bezat de macht om zijn leven weer op te pakken:

(Johannes 10:17-18) 17 Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen. 18 Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht het te geven, en heb macht het opnieuw te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.

De macht om Zijn leven opnieuw te nemen moeten we dan ook begrijpen als het materialiseren van Zijn geestelijke lichaam, dat Jezus van Zijn Vader ontving. Jezus had **het gebod of mandaat** om Zich bekend te maken aan Zijn discipelen na Zijn opstanding. Twee van Zijn discipelen herkenden Hem niet meteen:

(Lukas 24: 30-32) 30 En het gebeurde, toen Hij met hen aan tafel aanlag, dat Hij het brood nam en het zegende. En toen Hij het gebroken had, gaf Hij het aan hen. 31 En hun ogen werden geopend, en zij herkenden Hem, maar Hij verdween uit hun gezicht. 32 En zij zeiden tegen elkaar: Was ons hart niet brandend in ons, toen Hij onderweg tot ons sprak en voor ons de Schriften opende?

Ook de andere discipelen herkenden Jezus niet meteen en daarom Jezus liet zijn handen en voeten zien. Jezus sprak over ‘vlees en beenderen’ betreffende zijn geestelijk lichaam. Hij liep met doorboorde voeten, at vis met zijn doorboorde handen en liep met een dodelijk lanssteek in zijn zij (Lukas 24:39-43). Jezus kwam vervolgens door een gesloten deur heen bij Zijn discipelen (Joh. 20:19-27).

Het was een ‘opdracht’ van Zijn Vader om Zich na de opwekking (na 3 dagen – Matt. 27:63) te materialiseren en Zich bekend te maken aan Zijn discipelen:

*(Handelingen 1:3,10-11) 3 Hij heeft Zichzelf, nadat Hij geleden had, ook levend aan hen vertoond, met veel onmiskenbare bewijzen, **veertig dagen lang**, waarbij Hij door hen gezien werd en over de dingen sprak die het Koninkrijk van God betreffen....10 En toen zij, terwijl Hij van hen wegging, hun ogen naar de hemel gericht hielden, zie, twee mannen stonden bij hen in witte kleding, 11 die ook zeiden: Galilese mannen, waarom staat u omhoog te kijken naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is naar de hemel, **zal op dezelfde wijze terugkomen** als u Hem naar de hemel hebt zien gaan.*

(1 Korinthe 15:50) 50 Maar dit zeg ik, broeders, dat vlees en bloed het Koninkrijk van God niet kunnen beërven, en de vergankelijkheid beërft de onvergankelijkheid niet.

Daarna steeg Jezus in Zijn **geestelijk lichaam** op naar de hemel, naar Zijn Vader.

Wat betekende het paradijs voor de misdadiger?

Jezus was als volmaakte Zoon van God **zeker van leven**, en werd nog op dezelfde dag in een oogwenk na Zijn dood opgewekt volgens het voorgaande gedeelte.

De misdadiger was volgens Jezus ook **zeker van leven**, want hij werd na het gesprek met Jezus **in het boek des levens opgeschreven**. De misdadiger was niet geheiligd en was ook geen gedoopt persoon, hij was echter wel berouwvol:

*(Openbaring 20:12) 12 En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk **het boek des levens**. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken.*

‘In het paradijs zijn’ is hier dus figuurlijk bedoeld, te vertalen met; ‘**nog heden ontvangt u zekerheid van leven in het paradijs**’. Zowel Jezus als de misdadiger kregen op dezelfde dag na hun dood de indicatie ‘zekerheid van leven’. Dat betekende voor de misdadiger toen hij stierf dat zijn slapende geest zeer zeker een herkansing zal krijgen in het paradijs:

*Willibr. (Johannes 6:63) 63 **Het is de geest die levend maakt**, het vlees is van geen nut. De woorden die Ik tot u gesproken heb, zijn geest en leven.*

(Johannes 5:21-22) 21 Want zoals de Vader de doden opwekt en levend maakt, zo maakt ook de Zoon levend wie Hij wil. 22 Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft heel het oordeel aan de Zoon gegeven, ...

De misdadiger kon met deze belofte van Jezus vreedzaam sterven.

Deze 'zekerheid van leven' wordt eveneens inzichtelijk geïllustreerd in het verhaal van de onbarmhartige rijke man en de bedelaar Lazarus:

(Lukas 16:19-25) 19 Nu was er een zeker rijk mens, die gekleed ging in purper en zeer fijn linnen en die elke dag vrolijk en overdadig leefde. 20 En er was een zekere bedelaar, van wie de naam Lazarus was, die voor zijn poort neergelegd was, en die onder de zweren zat. 21 En hij verlangde ernaar verzadigd te worden met de kruimeltjes die van de tafel van de rijke man vielen; maar ook de honden kwamen en likten zijn zweren. 22 Het gebeurde nu dat de bedelaar stierf en door de engelen in de schoot van Abraham gedragen werd. 23 En ook de rijke man stierf en werd begraven. En toen hij in de hel zijn ogen opsloeg, waar hij in pijn verkeerde, zag hij Abraham van ver en Lazarus in zijn schoot. 24 En hij riep en zei: Vader Abraham, ontferm u over mij en stuur Lazarus naar mij toe en laat hem de top van zijn vinger in het water dopen en mijn tong verkoelen, want ik lijd vreselijk pijn in deze vlam. 25 Abraham echter zei: Kind, herinner u dat u het goede deel ontvangen hebt in uw leven en Lazarus evenzo het kwade. En nu wordt hij vertroost en u lijdt pijn.

Die paar druppels van een vingertop zullen weinig verkoeling hebben kunnen brengen, een beker koud water was beter op zijn plaats geweest. Het is ondubbelzinnig beeldspraak, figuurlijk taalgebruik, want in Hades is de geest van een gestorven mens zich van niets bewust (Prediker 9:5), de geest van een gestorven mens 'slaapt' (Marcus 5:35,39).

Tot slot:

De beeldspraak in het voorgaande verhaal over Lazarus is bedoeld om ons allen iets duidelijk te maken, in dit geval het gebrek aan naastenliefde van de rijke mens en de beloning voor de bedelaar Lazarus. Lazarus zal dan ook 'met zekerheid' het paradijs beërven. De rijke persoon gaat in het verhaal zijn vernietiging tegemoet,

Heb daarom - naar Jezus woorden - uw vijanden lief en wees barmhartig, zoals ook onze hemelse Vader naar u toe barmhartig is:

(Lukas 6:35-36) 35 Maar heb uw vijanden lief en doe goed, en leen zonder te hopen iets terug te krijgen. Dan zal uw loon groot zijn en zult u kinderen van de Allerhoogste zijn, want Hij is goedertieren over de ondankbaren en slechten. 36 Wees dan barmhartig, zoals ook uw Vader barmhartig is.

Als u barmhartig bent, dan bent u eveneens zeker van het paradijs.

Einde artikel

Deze site wordt landelijk streng gecensureerd, verspreid dit artikel waar u kunt!!